

EURÓPAI
BIZOTTSÁG

Brüsszel, 2018.5.2.
COM(2018) 325 final

2018/0135 (CNS)

Javaslat

A TANÁCS HATÁROZATA

az Európai Unió saját forrásainak rendszeréről

{SWD(2018) 172 final}

INDOKOLÁS

1. BEVEZETÉS – MIÉRT VAN SZÜKSÉG REFORMRA?

1.1. A finanszírozás rendszere 1988 óta nem került átalakításra

A következő többéves pénzügyi keret időszakára vonatkozó javaslat lehetőséget kínál az EU pénzügyi keretének korszerűsítésére. Amint arra a „Modern költségvetés a polgárainak védelmet, biztonságot és lehetőségeket nyújtó Unió számára – A 2021–2027-es időszakra vonatkozó többéves pénzügyi keret” című közlemény¹ felhívja a figyelmet, az Unió feladata a következő időszakban új uniós prioritások és európai közjavak finanszírozása. Ugyanakkor a gazdasági változások és a globalizáció új kihívásokat jelentenek a nemzeti adórendszerek számára, és vannak olyan új szakpolitikák, amelyek uniós szintű pénzügyi ösztönzőkkel megerősíthetők lennének. Emellett sokan sürgették a költségvetés bevételi oldalának reformját annak érdekében, hogy az áttekinthetőbb, méltányosabb és átláthatóbb legyen.

Ebben az összefüggésben az uniós költségvetés bevételi oldala nem különíthető el az Uniót érintő főbb fejleményektől. Az európai dimenziót képviselő közjavak fokozottabb előtérbe helyezését, valamint az uniós költségvetés hatékony és eredményes irányítását nemcsak a költségvetés kiadási oldalán kell megvalósítani, de a bevételi oldal felülvizsgálata során is vezérelyként kell kezelni.

Az uniós költségvetést a kiadási oldal, nem pedig a bevételek rendelkezésre állása határozza meg. Ez azt jelenti, hogy a költségvetés bevételi oldala – a saját forrásokról szóló jogszabályokban meghatározott szabályok szerint – többnyire automatikusan igazodik a kiadási szinthez. Összességében a „saját források” rendszerének megbízható és rugalmas keretet kell biztosítania, amely teljes mértékben megfelel az egyensúly elvének.

A saját források jelenlegi rendszere a bevételek három fő kategóriáján nyugszik: i. az úgynevezett tradicionális saját források (főként vámok); ii. a hozzáadottértékadó-alapú saját forrás; és iii. a bruttó nemzeti jövedelmen alapuló saját forrás. Míg a tradicionális saját források közvetlen bevételi forrást jelentenek az uniós költségvetés számára, és így „valódi” uniós saját források, az utóbbi két kategória lényegében nemzeti hozzájárulás, amelyet a tagállamok bocsátanak az uniós költségvetés rendelkezésére. A bruttó nemzeti jövedelmen alapuló saját forrást a saját források rendszerének „reziduális” kulcselemeként hozták létre a jóváhagyott kiadások maradéktalan finanszírozásának biztosítása érdekében. Idővel azonban ez az elem a rendszer meghatározó összetevőjévé vált; mára az Unió bevételeinek több mint 70 %-át adja. Stabilitást és elégségességet biztosít, de túlsúlyba állandósítja azt a nézetet, hogy az uniós költségvetéshez való nemzeti hozzájárulás pusztán költségtenyező.

Az átfogó finanszírozási rendszer a tapasztalatok szerint nehezen reformálható. Az Európai Unió működéséről szóló szerződés 311. cikke értelmében az Unió „gondoskodik a céljai eléréséhez és politikái megvalósításához szükséges eszközökről”. A saját forrásokról szóló, e cikkben alapuló határozat szilárd jogalapot biztosít az uniós költségvetés finanszírozásának rendszeréhez. A téma jelentősége megköveteli, hogy a tagállamok csak egyhangúan, a nemzeti parlamentek megerősítésével dönthessenek ebben a kérdésben. Ugyanakkor ez komoly eljárási akadályt jelent a döntéshozók számára, még akkor is, ha a reform szükségességét a legtöbben elfogadják. Nem véletlen tehát, hogy a saját források rendszerének utolsó lényeges, minőségi átalakítására az 1980-as években került sor, amikor

¹ COM(2018) 321.

elfogadták az úgynevezett Delors-csomagot, és bevezették a bruttó nemzeti jövedelmen alapuló komponenst, amely az egységes piac megvalósításával és az új tagállamok belépésével kapcsolatos kiadásnövekedés alátámasztására szolgált.

2011-ben a Bizottság új saját forrásokat javasolt annak érdekében, hogy a pénzügyi válság közepette hozzájáruljon a tagállamok költségvetési konszolidációs erőfeszítéseikhez². Javasolta a hozzáadottértékadó-alapú saját forrás egyszerűsítését és a pénzügyi tranzakciós adó alapján új saját forrás létrehozását. Az Európai Parlament támogatta a Bizottság javaslatait. Bár a tagállamok előírt egyhangú támogatását nem sikerült elérni, széles körű egyetértés született a reform szükségességéről. Elismerte, hogy a rendszer javítható lenne, 2013. február 7–8-i következtetéseiben az Európai Tanács felkérte a Tanácsot, hogy folytassa a bizottsági javaslatok kapcsán megkezdett munkát.

1.2. A reform szükségessége

A saját forrásokkal foglalkozó magas szintű munkacsoportot 2013 decemberében a 2014–2020-as többéves pénzügyi keretről szóló végleges megállapodás részeként hozták létre, amikor a Tanács, az Európai Parlament és a Bizottság elfogadta a saját forrásokról szóló együttes nyilatkozatot. Az együttes nyilatkozat megállapította, hogy a saját források kérdése további munkát igényel, és bejelentette, hogy a saját források rendszerének általános felülvizsgálata céljából intézményközi magas szintű munkacsoportot hívnak össze. A csoport 2016. decemberben benyújtotta végleges jelentését³. Ajánlásai között szerepelt a saját források új, az uniós szakpolitikákkal szorosabb kapcsolatban álló kategóriáinak bevezetése és a korrekciós mechanizmusok megszüntetése.

A Bizottság 2017. júniusban vitaanyagot fogadott el az EU pénzügyeinek jövőjéről⁴. A dokumentum számos lehetőséget javasol arra, hogyan rendelkezhet hozzá a saját források láthatóbban az uniós szakpolitikákhoz, különösen az egységes piachoz és a fenntartható növekedéshez. A dokumentum megállapítja, hogy új saját források bevezetésekor figyelmet kell fordítani azok i. átláthatóságára, egyszerűségére és stabilitására; ii. uniós szakpolitikai célokkal való összhangjára; iii. versenyképességre és fenntartható növekedésre gyakorolt hatására; valamint iv. a tagállamok közötti méltányos eloszlására. 2018 februárjában a Bizottság megerősítette⁵, hogy az uniós költségvetés bevételi oldalának reformja elősegítené, hogy a vita azokra a célkitűzésekre és területekre összpontosuljon, amelyeken az Európai Unió valódi hozzáadott értéket tud felmutatni.

2018 márciusában az Európai Parlament állásfoglalást fogadott el a saját források uniós rendszerének reformjáról⁶. A saját forrásokkal foglalkozó magas szintű munkacsoport zárójelentésének („Monti-jelentés”) kulcsfontosságú üzeneteivel összhangban az állásfoglalás kiemeli az uniós költségvetés jelenlegi finanszírozási rendszerének hiányosságait, és nagy horderejű reformokat sürget, különösen a saját források különböző új kategóriáinak bevezetését és az összes korrekció megszüntetését.

² COM(2011) 510 végleges.

³ Future Financing of the EU (Az EU jövőbeli finanszírozása). A saját forrásokkal foglalkozó magas szintű munkacsoport zárójelentése és ajánlásai. 2016. december.

⁴ COM(2017) 358 final.

⁵ COM(2018) 98 final.

⁶ P8_TA-PROV(2018)0076, Az Európai Unió saját forrásai rendszerének reformja – G. Deprez and J. Lewandowski.

1.3. A finanszírozási rendszer reformjára irányuló javaslat: az EU gazdasági és környezeti kihívásainak kezelése

Napjainkban a költségvetési következményekkel járó számos új politikai prioritás és az Egyesült Királyság kilépése az EU-ból reflektorfénybe helyezi a saját források rendszerének felépítését. Emellett a digitalizáció, a globalizáció és más gazdasági fejlemények kihívást jelentenek a nemzeti statisztikai hatóságok számára. Várható ezért, hogy a jövőben többször és nagyobb mértékben kell majd felülvizsgálni a bruttó nemzeti jövedelmi adatokat, hogy azok megfelelő módon tükrözzék a különböző gazdaságok nemzeti jövedelmének alakulását. Az adóztatás általános összefüggésében a piaci integráció, a tőke szabad mozgása és az immateriális javak térnyerése kérdéseket vetett fel arra vonatkozóan, hogy a nemzeti adózási keretek megfelelően képesek-e kezelni az e területeken bekövetkezett fejleményeket. Végül az éghajlatváltozás és a környezetszennyezés negatív externáliákat okoz, amelyek uniós, ha nem globális szintű reagálást tesznek szükségessé.

Azon alapvető követelmény teljesítésén túl, hogy elegendő bevétel álljon rendelkezésre a kiadások fedezésére, a saját források megreformált rendszerének ezen új kihívások kezelését is lehetővé kell tennie, és a folyamatos költségvetési bevétel biztosítása mellett egyéb előnyökkel is szolgálnia kell. A meglévő finanszírozási rendszerre építve a Bizottság az uniós költségvetés bevételi oldalának korszerűsítését emellett a meglévő hozzáadottértékadó-alapú saját források egyszerűsítése, a bevételi források diverzifikálása és az uniós és nemzeti költségvetések közötti szinergiák növelése révén kívánja megvalósítani.

A jelen javaslat nem hoz létre új adót az uniós polgárok számára. Az EU nem rendelkezik adókiivetési hatáskörrel. Ezért az új saját források bevezetése teljes mértékben tiszteletben tartja a nemzeti költségvetési szuverenitást. A meglévő adóeszközöket főként nemzeti szinten alkalmazzák, bár bizonyos területeken az Európai Unió szabályokat állapít meg az adók alkalmazásának összehangolására. Ez méltányosabb elbánást biztosít a különböző uniós országokban élő és működő polgárok és vállalkozások számára, valamint lehetővé teszi olyan költségvetési bevételek megjelenítését, amelyeket a nemzeti hatóságok nem tudnak megragadni. Az EU és a nemzeti gazdaságok közötti szinergiák javításának egyik módja az uniós szakpolitikákon vagy jogszabályokon alapuló egyes harmonizált adóalapok vagy más források egy részének befizetése az uniós költségvetésbe.

E javaslat a kiegyensúlyozott költségvetés elve révén szigorú költségvetési fegyelmet biztosít. A különböző saját források közötti kölcsönhatások mindamelllett olyan potenciális szinergiaforrást jelentenek, amelyet eddig nem sikerült teljes mértékben kiaknázni. Általuk jobban kihasználhatók a Szerződés által kínált lehetőségek, amennyiben a saját források különböző típusai – a nemzeti hozzájárulások, a meglévő vagy jövőbeli adók bizonyos aránya és a valódi uniós bevételek – egymást kiegészítő és kölcsönösen erősítő előnyöket kínálnak. A bevételi források diverzifikálása révén növekedni fog az uniós költségvetés ellenálló képessége és kiigazíthatósága, ami végső soron valamennyi tagállam javát szolgálja.

A jelen javaslat egyszerűsíteni fogja a meglévő uniós finanszírozási rendszer kulcsfontosságú elemeit, és átláthatóbbá teszi a rendszert. Módosítja és korszerűsíti a meglévő saját forrásokat. A tagállamok által visszatartott beszédési költségek a javaslat értelmében 20 %-ról az eredeti 10 %-ra csökkennek. A korrekciók egy átmeneti mechanizmus keretében kivezetésre kerülnek.

Végül, a gazdasági és monetáris unió elmélyítése kapcsán konkrét választ kell adni arra vonatkozóan, hogyan lehet a gazdasági sokkokat enyhíteni. Az európai beruházásstabilizáló funkció tervezett alkalmazási körére és céljára tekintettel a Bizottság az európai beruházásstabilizáló funkció támogatási elemének finanszírozása érdekében az eurorendszer

által évente termelt monetáris jövedelemmel arányos összegek hozzájárulásként való rendelkezésre bocsátását javasolja. Ezeket az összegeket a részt vevő euróövezeti tagállamoktól kell beszedni, és az uniós költségvetésben külső címzett bevételként kell nyilvántartásba venni.

A Bizottság a következőket javasolja:

(1) **A meglévő saját források korszerűsítése a következők révén:**

- a vámok mint **tradicionális saját források** változatlan módon történő fenntartása, de a tagállamok által „beszedési költségként” visszatartott arány 10 %-ra csökkentése;
- a **bruttó nemzeti jövedelem** alapuló saját forrás fenntartása, és e forrás egyenlegező jellegének megőrzése;
- a **hozzáadottértékadó-alapú saját forrás egyszerűsítése.**

(2) **Új sajátforráskosár bevezetése, amely a következőkből áll:**

- az újból kezdeményezett **közös összevont társaságiadó-alap** egy része (a szükséges jogszabály elfogadása után fokozatosan kell bevezetni). Ez közvetlen kapcsolatot létesít az uniós költségvetés finanszírozása és az egységes piacon működő vállalkozások által élvezett előnyök között;
- az **európai kibocsátáskereskedelmi rendszer** árverési bevételeinek egy része. Az európai kibocsátáskereskedelmi rendszer az üvegházhatásúgáz-kibocsátás költséghatékony csökkentésére irányuló uniós fellépés egyik legfontosabb eszköze, amely közvetlenül kapcsolódik az egységes piac működéséhez;
- az **újrafeldolgozatlan műanyag csomagolási hulladék** mennyisége alapján kiszámított nemzeti hozzájárulás. Ez arra fogja ösztönözni a tagállamokat, hogy csökkentsék a csomagolási hulladékok mennyiségét, továbbá a műanyagokra vonatkozó európai stratégia végrehajtásával elősegíti Európa átállását a körforgásos gazdaságra.

(3) **Megállapítása annak az elvnek, hogy az uniós szakpolitikákból közvetlenül származó jövőbeni bevételeknek az uniós költségvetésbe kell befolyjniuk;**

(4) A korrekciók kivezetése;

(5) A saját források felső határának növelése.

2. A JELENLEGI SAJÁT FORRÁSOK KORSZERŰSÍTÉSE

2.1. A vámok (tradicionális saját források) fenntartása alacsonyabb beszedési költségek mellett

A „tradicionális saját források”, amelyek manapság elsősorban vámokból állnak, az uniós költségvetés közvetlen bevételeit képezik, és általában a vámunió és a közös külkereskedelmi és kereskedelmi politika működéséből „természetesen” származó bevételeknek minősülnek. A nem uniós országokból származó termékek behozatalát vámok terhelik, melyek mértéke a Közös Vámtarifában kerül megállapításra⁷.

⁷

A tagállamok az Unió nevében szedik be a vámokat, és azokat „beszedési költség” címén visszatartható 20 %-os levonás után a Bizottság rendelkezésére bocsátják. Ez a százalékos arány, amely a 1970 és

A vámbeszédési költségek jelenlegi 20 %-os szintje magasabbnak tekinthető annál, mint ami ténylegesen szükséges megfelelő ösztönzőként ahhoz, hogy a nemzeti hatóságok az Unió nevében kellő gondossággal hajtsák végre a vámok beszedését. Ezért a Bizottság azt javasolja, hogy a tényleges szükségletekre jobban irányuló, a váंबरendezésekhez és információs technológiához nyújtott pénzügyi támogatások erősítése mellett a tagállamok által visszatartható beszedési költségek aránya csökkenjen a hagyományos 10 %-os szintre.

A beszedett vámok összege és az ellenőrzések intenzitása eltérő tendenciákat mutat. „A vámunió teljesítménye” projekt legfrissebb adatai szerint az utóbbi években csökkentek az ellenőrzési arányok, miközben ezzel egyidejűleg a visszatartási arány 10 %-ról 25 %-ra nőtt. Uniós szinten a behozott termékek 2,1 %-át ellenőrizték vámkezelés keretében 2016-ban, de ez az arány tagállamonként igen eltérő. Emellett az egyszerűsített eljárások alkalmazása és az automatizálás hozzájárul az ellenőrzések költséghatékonyságának javításához.

A tagállamok a beszedési költségként visszatartott összegekkel továbbá nem mindig támogatják közvetlenül a vámtevékenységeket. A közelmúlt fejleményei azt mutatják, hogy a nemzeti közigazgatásokban kevesebb emberi erőforrás áll rendelkezésre az ellenőrzések elvégzésére⁸, ami azt jelenti, hogy a rendelkezésre álló forrásoknak csak korlátozott részét használják fel a vámügyi műveletekre és a vámok ellenőrzésére.

2.2. A bruttó nemzeti jövedelmen alapuló saját forrás fenntartása és annak kiegészítése az uniós dimenzió jobb tükrözése érdekében

Ma a bruttó nemzeti jövedelmen alapuló saját forrás az uniós költségvetés bevételeinek fő részét teszi ki. A jelenlegi saját források stabilitása, elégségessége és kiigazíthatósága vitathatatlan, ami különösen a bruttó nemzeti jövedelmen alapuló, reziduális hozzájárulásoknak köszönhető. Ez a saját forrás tehát továbbra is az uniós költségvetés bevételi oldalának alapját képezi majd.

A közelmúlt gazdasági fejleményei azonban kihívást jelentenek a nemzeti hatóságok számára a bruttó nemzeti jövedelem pontos mérése tekintetében, amely a gazdagság mérésének alapja. A globalizáció és a műszaki változás mélyreható változásokat eredményezett a vállalkozások szerkezetében és a termelés lokalizálásában. A nemzeti hatóságoknak szembe kell nézniük számos szolgáltatás dematerializálásával, az e-kereskedelem gyors terjedésével, az immateriális javak növekvő súlyával, valamint a külföldi tőkebefektetések nagymértékű és gyors ingadozásával. A nemzeti számlákat például befolyásolhatja az immateriális javak országok közötti gyors és tömeges transzfere, amelyre a nagy multinacionális vállalatok adózási vagy szabályozási ösztönzők alapján hozott döntései nyomán kerülhet sor⁹.

Mivel ezeket a fejleményeket nem mindig veszik figyelembe a nemzeti társaságiadó-rendszerek vagy más adatforrások, ez végső soron kihívást jelent mind a nemzeti adóhatóságok, mind a nemzeti statisztikai hatóságok számára. Ez az egyik oka annak, hogy a Bizottság kezdeményezéseket indított a közös összevont társaságiadó-alapra és a méltányos digitális adózásra vonatkozóan. A közös összevont társaságiadó-alap javítani fogja az egységes piac működését, és csökkenti az adótervezéshez és a magas megfelelési költségekhez kapcsolódó hatékonysági problémákat és torzulásokat. A digitális szolgáltatási

2000 közötti időszakban 10 % volt, 2001-től 25 %-ra emelkedett. A 2014. évi sajátforrás-határozat egy politikai kompromisszum eredményeként az arányt 20 %-ra csökkentette, miután a Bizottság 10 %-ra történő csökkentést javasolt.

⁸

A vámunió teljesítménye, 2016.

⁹

A nemzeti statisztikai hatóságok a globalizációval összefüggésben közös vizsgálatot végeznek annak érdekében, hogy az adatkezelés következetessége, megbízhatósága és összehasonlíthatósága tekintetében feltárják a tagállamok közötti különbségeket.

adó átmeneti megoldást jelent arra a problémára, hogy a jelenlegi társaságiadó-szabályok nem megfelelőek a digitális gazdaság számára.

Ennek fényében lehetőség van a bruttó nemzeti jövedelmen alapuló saját forrás kiegészítésére és súlyának csökkentésére az uniós hatáskörökhöz és célkitűzésekhez közvetlenül kapcsolódó változatos és ellenállóképes sajátforrás-kosár bevezetése révén. Ezek az új bevételi összetevők olyan további elemeket fognak tartalmazni, amelyek jobban tükrözik a tagállamok gazdasági ciklusainak ingadozásait, és így alátámasztják az uniós költségvetés arányosságát, méltányosságát és stabilizáló hatását.

A bevételek elégségeségének, stabilitásának és kiszámíthatóságának megőrzése érdekében a bruttó nemzeti jövedelmen alapuló hozzájárulás továbbra is „egyenlegező” forrás marad, azaz olyan bevételi tétel, amelynek lehívási mértéke a kiadások fedezéséhez szükséges átfogó bevételi igényeknek megfelelően kiigazítható, figyelembe véve az egyéb bevételeket és saját forrásokat. Következésképpen a bruttó nemzeti jövedelmen alapuló forrás biztosítja, hogy az Unió általános költségvetése mindig *ex ante*, azaz az elfogadás szakaszában egyensúlyban legyen. A javasolt sajátforrás-kosár hangsúlyosabbá teszi a bruttó nemzeti jövedelem egyenlegező szerepét, és méltányos tehermegosztást biztosít a tagállamok között.

2.3. A hozzáadottértékadó-alapú saját forrás egyszerűsítése

A hozzáadottértékadó-alapú összetevő 1980 óta szerepel a sajátforrás-határozatban, és biztosítja, hogy az uniós költségvetés kapcsolódjék az egységes piachoz és az adóharmonizációhoz. Az adóbázis elég széles ahhoz, hogy stabil és kiszámítható bevételáramlást biztosítson.

A jelenlegi rendszer értelmében a tagállamok hozzáadottértékadó-alapját az uniós szabályoknak megfelelően harmonizálják. Ehhez számos korrekcióra és kompenzációra, valamint a héamérték súlyozott átlagának nehézkes kiszámítására van szükség. Ezeket az alapokat ezután a bruttó nemzeti jövedelem alapjának 50 %-ára korlátozzák a hozzáadottértékadó-alapú forrás regresszív vonatkozásainak orvoslása érdekében. Végül az egyes tagállamok harmonizált hozzáadottértékadó-alapjára 0,3 %-os egységes kulcsot vetnek ki, Németország, Hollandia és Svédország kivételével, amelyek esetében a lehívási mérték alacsonyabb.

A javasolt egyszerűsítést a következő elvek vezérlik: i. az általános héamérték alá tartozó forgalom előtérbe helyezése; ii. a hozzáadottértékadó-alapjának kiszámítására vonatkozó eljárás egyszerűsítése; valamint iii. egységes lehívási mérték alkalmazása az általános héamértékhez tartozó alaphoz. Az új megközelítés megfelel az Európai Parlament és az Európai Számvevőszék arra irányuló felhívásának, hogy ez a saját forrás kerüljön közelebb a tényleges hozzáadottértékadó-alaphoz, és váljon jelentősen egyszerűbbé kiszámítása. Ez nagyobb átláthatóságot és elszámoltathatóságot eredményez majd. Az egyszerűsített hozzáadottértékadó-alapú saját forrás teljes mértékben összeegyeztethető a Bizottság hozzáadottérték-adóra vonatkozó cselekvési tervével és az azt követő javaslatokkal¹⁰.

Az uniós költségvetés hozzáadottérték-adóból származó sajátforrásaiból származó bevételek jelenleg mintegy évi 15–20 milliárd EUR-t tesznek ki, ami az egyszerűsített számítás mellett a lehívási mérték megfelelő felfelé történő kiigazításával tartható fenn.

¹⁰ COM(2016) 148 final és az azt követő [javaslatok](#).

3. ÚJ SAJÁT FORRÁSOKBÓL ÁLLÓ KOSÁR

A Bizottság a saját források három új kategóriájának bevezetését javasolja. Mindegyikük egyedileg is hasznos és indokolt, de csomagként előterjesztve további előnyökkel kecsegtet.

A „kosáralapú” megközelítés valódi saját forrásokat vezet be, amelyek a legfontosabb uniós szakpolitikákhoz kapcsolódnak, nevezetesen az éghajlat-politikához, a környezetvédelmi politikához, a műanyagokkal kapcsolatos stratégiához, a körforgásos gazdasághoz és az egységes piachoz. Erős kapcsolatot jelent az uniós szakpolitikákkal, és uniós hozzáadott értéket képvisel. Például az adóalap-erőző és a nyereségátcsoportosítás problémáját nem lehet megfelelően kezelni nemzeti szinten. Ebben az összefüggésben a hozzáadottérték-adóval és a társasági adózással kapcsolatos uniós kezdeményezések hozzájárulnak a vállalkozások és a fogyasztók egyenlő versenyfeltételeinek javításához. Hasonlóképpen, a környezetvédelmi illetékek hozzájárulhatnak a negatív externáliák korrigálásához és a magatartás befolyásolásához. Például az éghajlatváltozás és a tengeri műanyag hulladék olyan problémák, amelyek globális jellegűek, és uniós szinten, többek között fiskális ösztönzők révén kezelendők. Az Európai Unió már több uniós eszközt létrehozott e kihívások kezelésére.

Az új saját források kosara új pénzügyi forrásokat biztosít majd az uniós költségvetés számára, és segíthet az uniós költségvetés egy jelentős nettó befizetőjének kilépéséből eredő hatás kezelésében. Míg a javasolt új bevételi források többnyire nem teremtenek teljesen új bevételi pénzáramlásokat, egyértelműen az uniós szinthez kapcsolódnak, és közvetlenül vagy közvetve tükrözik a saját források rendszerének hozzáadott értékét. A becsült bevételeket figyelembe véve az új saját források a szükséges bevételek jelentős részét teszik ki, ugyanakkor a bruttó nemzeti jövedelmen alapuló hozzájárulást csak részben helyettesítik. A saját források adóbázisa és lehívási mértéke úgy került kialakításra, hogy a 2021–2027-es időszakban átlagban a költségvetés körülbelül 12 %-át az új bevételi források fedezzék.

A bevételi források diverzifikálásából eredő új saját források kosara ellenállóbbá teszi a saját források rendszerét az egyes összetevők ingadozásaival szemben. Emellett javítja a nemzeti költségvetésekkel való „vertikális” koherenciát, mivel olyan elemeket tartalmaz, amelyek közvetlenebbül kapcsolódnak a környezetvédelemhez, a fogyasztáshoz és a társasági adóztatáshoz.

Végül, a nagyobb és diverzifikáltabb sajátforrás-kosár fokozottabb összhangban lesz a tagállamok gazdaságának ciklikus ingadozásaival. A bruttó nemzeti jövedelmen alapuló saját forrás továbbra is egyenlegező szerepet tölt be, de a különböző bevételi tételek eltéréseinek kiegyenlítése terén játszott ezen szerepe hangsúlyosabban megoszlik majd a tagállamok között. A bevételi rendszer így a költségvetési fegyelem szigorú keretei között bizonyos mértékű tehermegosztást biztosít.

3.1. A közös összevont társaságiadó-alaphoz kapcsolódó saját forrás

Az uniós költségvetés társasági adón alapuló saját forrása régóta az új saját források egyik lehetséges jelöltje volt, melyet az indokolt, hogy szorosan összefügg az egységes piac által a vállalkozások számára biztosított előnyökkel. Bár a tagállami adókulcsok eltérései nem jelentenek jelentős akadályt a társasági adón alapuló saját forrás vonatkozásában, a harmonizált társasági adóalap hiánya eddig megakadályozta az Európai Uniót abban, hogy konkrét intézkedéseket hozzon e területen. A közös társaságiadó-alapra¹¹ és a közös összevont társaságiadó-alapra¹² vonatkozó 2016. évi bizottsági javaslat elfogadása után azonban olyan

¹¹ COM(2016) 685 final.

¹² COM(2016) 683 final.

harmonizált társaságiadó-rendszer jön létre, amely a konszolidált adóalap megerősítésével és felosztásával megteremti egy méltányos és átlátható új saját forrás alapjait.

A társaságiadó-alapú saját forrás indokolt, mivel a multinacionális vállalatok az egységes piac biztosította szabadságok előnyeit élvezik. A közös összevont társaságiadó-alap segíteni fogja az uniós erőfeszítéseket az adókikerülés elleni küzdelemben. A társasági adó jelentős mértékben hozzájárulhat az uniós költségvetéshez. Amint a közös összevont társaságiadó-alap a 2016. évi bizottsági javaslatokkal összhangban elfogadásra kerül, könnyű lesz bevezetni az ezen új alapra épülő új saját forrást.

Az új szabályok értelmében a társaságiadó-alap – azaz a nemzeti szinten meghatározott vállalati nyereség – alapján történő hozzájárulás egyértelmű lesz. A közös összevont társaságiadó-alap stabil és viszonylag jelentős mértékű bevételt biztosít az uniós költségvetés számára, miközben nem avatkozik bele a tagállamok költségvetési előjogaiba. A közös összevont társaságiadó-alapra épülő javasolt saját forrás magára a közös összevont alapra vonatkozó lehívási mértéket alkalmazna. 3 %-os uniós lehívási mértékkel számolva a közös összevont társaságiadó-alap évente 12 milliárd EUR-t bevételt jelentene. E saját forrás beszedése csak azt követően kezdődne, miután az új adózási szabályokat a tagállamokban teljes mértékben végrehajották.

3.2. Az uniós kibocsátáskereskedelmi rendszeren alapuló saját forrás

Kibocsátáskereskedelmi rendszerével az Unió közös eszközt hozott létre az éghajlatváltozás elleni küzdelem érdekében. Az EU kibocsátáskereskedelmi rendszere a közös éghajlatpolitikai célkitűzéseken, az éghajlatváltozás mérséklését célzó stratégiákon és nemzetközi kötelezettségvállalásokon alapul, és minden tagállamban azonos árjelzést biztosít a lefedett ágazatok számára. Az uniós kibocsátáskereskedelmi rendszer uniós szinten harmonizált, és a bevételek a nemzeti költségvetésekbe folynak be.

Javasoljuk, hogy az uniós kibocsátáskereskedelmi rendszerből saját forrásként történjen hozzájárulás az uniós költségvetéshez¹³. Ennek értelmében az árverésre rendelkezésre álló összes kibocsátási egységből származó egyes bevételek összegéből 20 %-ot az uniós költségvetés számára kellene elkülöníteni.

Az uniós kibocsátáskereskedelmi rendszerből az alacsonyabb jövedelmű tagállamokban keletkező bevételek jelentős része a szolidaritás, a növekedés és az energiahálózatok összekapcsolása céljából átcsoportosított kibocsátási egységek árveréséből származik. A méltányosság biztosítása érdekében ezen újraelosztott kibocsátási egységek után nem kell sajátforrás-hozzájárulást fizetni. Emellett az EU kibocsátáskereskedelmi rendszeréről szóló felülvizsgált irányelv innovációs alapot hoz létre az áttörést jelentő technológiák fejlesztésének támogatására, és modernizációs alapot vezet be az alacsonyabb jövedelmű tagállamok energiaágazatának korszerűsítése érdekében. Az innovációs alap és a modernizációs alap finanszírozására szánt összegek¹⁴ után ugyancsak nem kell sajátforrás-hozzájárulást fizetni. Mindazonáltal az árverésre rendelkezésre álló, a tagállam által az energiaszektor számára ingyenesen kiosztható kibocsátási egységeket be kell számítani a sajátforrás-hozzájárulásba annak biztosítása érdekében, hogy a szóban forgó opció igénybevétele gazdasági megfontolásokon alapuljon.

A becsült éves átlagos bevételek a kibocsátáskereskedelmi egységek piaci árától függően 1,2 és 3,0 milliárd EUR között mozoghatnak. A bevétel összege az aukciók éves forgalma alapján

¹³ A kibocsátáskereskedelmi rendszer légi közlekedési kibocsátási egységeire nem vonatkozik ez a hozzájárulás.

¹⁴ Az uniós kibocsátáskereskedelmi rendszer teljes felső határának 2%-a.

is változhat, ami többek között a kibocsátáskereskedelmi rendszer piaci stabilitási tartalékának működésétől függ.

3.3. A műanyag csomagolási hulladékon alapú saját forrás

2018. január 18-án a Bizottság elfogadta a műanyagok körforgásos gazdaságban betöltött szerepével kapcsolatos európai stratégiát¹⁵. Ez a stratégia hozzájárul a környezeti problémák kezeléséhez, különösen az újrahasznosítás gazdaságosságának javítása és a műanyag hulladék környezetbe jutásának csökkentése révén. A stratégia célja továbbá a műanyagok fenntarthatóságának növelése az innováció, a versenyképesség és a munkahelyteremtés ösztönzése és jutalmazása mellett. A közlemény¹⁶ jelezte, hogy a környezetbarát magatartás fiskális jellegű intézkedésekkel is ösztönözhető lenne. 2018. március 22-én a Bizottság kerekasztal-megbeszélést szervezett az érdekelt felekkel annak megvitatása céljából, hogy az uniós költségvetés hogyan járulhat hozzá a műanyagokkal kapcsolatos stratégiához. Összességében megállapodás született arról, hogy különböző eszközök alkalmazásával csökkenteni kell a műanyag szennyezést. A versenyképesség és a szubszidiaritás szempontjából az uniós szintű különadó bevezetése problematikus lenne; ugyanakkor a résztvevők széles körben elismerték az uniós költségvetésnek a probléma kezelésében játszott lehetséges szerepét.

A javasolt sajátforrás-hozzájárulás közvetlenül arányos lenne az egyes tagállamokban keletkező, újrafeldolgozatlan műanyag csomagolási hulladék mennyiségével. A hozzájárulás ezért arra ösztönzi majd a tagállamokat, hogy csökkentsék ezeket a hulladékáramokat. Ily módon az uniós költségvetés hozzájárulna a műanyagokkal kapcsolatos stratégia és a körforgásos gazdaság célkitűzéseinek eléréséhez.

A javasolt sajátforrás-hozzájárulás az Eurostatnak évente jelentett, újrafeldolgozatlan műanyag csomagolási hulladék mennyiségével lenne arányos. A tagállamok hozzájárulásait az e mennyiségre vetített, legfeljebb 0,80 EUR/kg lehívási mérték alkalmazásával számítanák ki, amely évente mintegy 7 milliárd EUR bevételt eredményezhet.

3.4. Az uniós finanszírozás szerkezetének becsült változása 2027-ig

A jelenlegi 2018-as, valamint a 2021 és 2027 közötti időszakban várható bevételi szerkezet összehasonlítása rávilágít a bizottsági javaslatban szereplő folytonossági elemekre csakúgy, mint az abban szereplő innovatív összetevőkre. A jelenlegi rendszerben az évtől és az éves költségvetési ciklus szakaszától függően a bruttó nemzeti jövedelmen alapuló saját forrás az összbevétel mintegy kétharmadát–háromnegyedét fedezi. A javasolt változtatások bevezetése után ez az elem várhatóan az összes bevétel 50 %-a és 60 %-a között lesz.

¹⁵ COM(2018) 28 final.

¹⁶ COM(2018) 28 final.

Az uniós finanszírozás szerkezetének becsült alakulása

	2018. évi költségvetés		2021–2027-es időszak becsült átlaga	
	milliárd EUR	a teljes bevétel %- ában	milliárd EUR	a teljes bevétel %- ában
Tradicionális saját források	23	15,8 %	26	15 %
Meglévő tagállami hozzájárulások ebből	120	82,9 %	128	72 %
(Megreformált) hozzáadottértékadó-alapú saját forrás	17	11,9 %	25	14 %
bruttó nemzeti jövedelmen alapuló saját forrás	103	71,0 %	103	58 %
Új saját források ebből	-		22	12 %
A közös összevont társaságiadó- alaphoz kapcsolódó saját forrás	-	-	12	6 %
Az uniós kibocsátáskereskedelmi rendszeren alapuló saját forrás	-	-	3	2 %
A műanyag csomagolási hulladékon alapú saját forrás	-	-	7	4 %
Saját források összesen	143	98,7 %	176	99 %
Saját forrásokon kívüli bevételek	2	1,3 %	2	1 %
Betételek összesen	145	100,0 %	178	100 %

A 2021–2027-es időszakra vonatkozóan feltüntetett összegek az Európai Unió saját forrásai rendszerének végrehajtási intézkedéseit meghatározó tanácsi rendeletre irányuló bizottsági javaslatban (COM(2018) 327, 1. cikk) meghatározott lehívási mértékeken alapulnak.

4. MEGÁLLAPÍTÁSA ANNAK AZ ELVNEK, HOGY AZ UNIÓS SZAKPOLITIKÁKBÓL SZÁRMAZÓ JÖVŐBENI BEVÉTELEK AZ UNIÓS KÖLTSÉGVETÉSBE FOLYNAK BE

Vannak olyan egyéb bevételek is, amelyek – bár nem tartoznak e határozat hatálya alá – potenciálisan érdekes, kiegészítő költségvetési forrást jelentenek, amelyet figyelembe kell venni a következő pénzügyi keret időszakára vonatkozó programok és szakpolitikák kidolgozásakor.

Ezek az „egyéb bevételek” messzemenően megfelelnek a hagyományos értékelési kritériumok nagy részének, az „elégesség és stabilitás” kivételével. Közvetlenül kapcsolódnak az uniós szakpolitikákhoz és jogkörökhöz, könnyen kezelhetők, és – amennyiben bevezetésre kerülnek – nem szorítanak ki sem a többéves pénzügyi keret felső határain belüli kiadásokat, sem a saját források felső határán belüli saját forrásokat. Továbbá, mivel azokat nem az államkincstárakból utalják át, azok nem tartoznak a nemzeti hozzájárulások közé, amelyek a működési költségvetési egyenlegekbe tartoznának, és ezért független, „valódi” uniós jövedelemforrást képeznek.

Elvi kérdésként kellene kezelni azt, hogy az uniós politikák végrehajtása és a közös uniós szintű szabályok érvényesítése nyomán közvetlenül keletkező bevételek alapértelmezettként az uniós költségvetésbe kerüljenek. A saját forrásokról szóló határozaton vagy az adóharmonizáción kívüli jogi aktusok alapján az uniós költségvetésbe befolyó bevételek

egyik példája az Európai Utasinformációs és Engedélyezési Rendszer (ETIAS). A bizottsági javaslat szerint a harmadik országokból a schengeni térségbe érkező látogatók által fizetendő díjak címzett bevételek (melyek a kapcsolódó költségvetési sorokkal kapcsolatos előirányzatok növelését célozzák). Ezek a bevételek kiegészítő finanszírozást biztosítanak majd az Európai Utasinformációs és Engedélyezési Rendszer működési költségeihez, illetve az általános költségvetést támogatják. A címzett bevételeket nem számítják bele a saját források felső határába, mivel azok nem terhelik a nemzeti költségvetést. A nem címzett, hanem általános bevételként nyilvántartott „egyéb” bevételek (például pénzbírságok vagy késedelmi kamatok) elő fogják segíteni a bruttó nemzeti jövedelmen alapuló nemzeti hozzájárulások csökkenését.

5. A KORREKCIÓK KIVEZETÉSE

Főként történelmi okokból számos tagállam részesült a korrekciók és visszatérítések összetett rendszerének előnyeiből. Az 1984 júniusában megtartott fontainebleau-i európai csúcstalálkozón megállapították, hogy „bármely tagállam, amely viszonylagos jóléthez mérten túlzott költségvetési terhet visel, a megfelelő időpontban korrekcióban részesülhet”. E mechanizmusok közül a legfontosabb a brit korrekció volt, amelyet 34 évvel ezelőtt méltányossági szempontok indokoltak.

A brit korrekción túl idővel egyre több egyéb korrekciós mechanizmus került bevezetésre. 2002 óta Ausztria, Németország, Hollandia és Svédország kapott „visszatérítéshez kapcsolódó kedvezményt”, ami azt jelenti, hogy állandó jelleggel csökkentették a brit korrekcióhoz való hozzájárulásuk mértékét. További csökkentéseket is biztosítottak egyes olyan tagállamoknak, amelyek költségvetési terhei még mindig túlzottnak minősültek. Németország, Hollandia és Svédország esetében a 2014–2020 közötti időszakra ideiglenes csökkentett hozzáadottérték-adó lehívási mértékeket állapítottak meg. Ausztria, Hollandia, Svédország és Dánia emellett egyösszegű csökkentésben részesült a bruttó nemzeti jövedelmen alapuló hozzájárulás tekintetében.

A korrekciók és visszatérítések éves összege a jelenlegi többéves pénzügyi keret időszakára még a brit korrekció figyelembevétele nélkül is meghaladta az 5 milliárd EUR-t. Ez túlságosan bonyolulttá és egyre kevésbé átláthatóvá tette az uniós költségvetés finanszírozási rendszerét.

Az új többéves pénzügyi keretről szóló javaslat méltányos és kiegyensúlyozott feltételeket biztosít. A bevételi oldal reformja diverzifikálja a bevételi forrásokat, és olyan forrásportfóliót tartalmaz, amely „fair” módon érinti a tagállamokat. A kiadási oldalon az uniós költségvetés egyre inkább a vitathatatlan uniós hozzáadott értékkel bíró kiadások széles körére összpontosít, például a kutatásra és az innovációra, az Erasmus programra, a védelemre és a határellenőrzésre. Mindent összevetve, a saját források kosarának bevezetésével és az új kiadási prioritásokkal az uniós költségvetés minden tagállam számára méltányos előnyöket tartogat, anélkül, hogy fenntartaná a korrekciók elavult és bonyolult rendszerét. Mindazonáltal a korrekciókban részesülő tagállamok hozzájárulásainak jelentős és hirtelen megnövekedését elkerülendő, a Bizottság javasolja e tagállamok bruttó nemzeti jövedelmen alapuló hozzájárulásának egyösszegű csökkentéseit, amelyek 2025-ig fokozatosan kerülnének kivezetésre. Az egyösszegű csökkentések meghatározásának alapja az e tagállamoknak 2020-ban biztosított korrekciók összege lenne.

6. A SAJÁT FORRÁSOK FELSZŐ HATÁRÁNAK NÖVELESE

A sajátforrás-határozat a saját forrásokra vonatkozó éves lehívások felső határát is tartalmazza. Ennek célja a tagállamok biztosítása arról, hogy nemzeti költségvetési és

pénzügyi terveiket nem érhetik „meglepetések”. Jelenleg ez a felső határ a tagállamok összesített bruttó nemzeti jövedelmének 1,20%-a. A brexit következtében az e felső határ alatti összeg automatikusan megközelítőleg 16 %-kal (az Egyesült Királyság bruttó nemzeti jövedelmének arányával) csökken. Fontos emellett megjegyezni, hogy a többéves pénzügyi keret szerinti kifizetési igényeken túl az uniós költségvetésből garantált kölcsönökhöz vagy pénzügyi eszközökhöz kapcsolódó pénzügyi kötelezettségek fedezéséhez szükséges költségvetési forrásoknak is e felső határ alatt kell maradniuk. Az ilyen eszközök növekvő mértékű alkalmazásával, ideértve az euróövezet esetleges stabilizációs eszközét is, ezt a felső határt valószínűleg emelni kell.

Az Európai Fejlesztési Alapnak az uniós költségvetésbe történő integrálását a sajátforrás-határozatban megállapított felső határok emelésének kell kísérnie. A kifizetések és a saját források felső határa között kellő mozgástérre van szükség annak érdekében, hogy az Unió bármilyen körülmények között – még gazdasági visszaesés esetén is – képes legyen eleget tenni pénzügyi kötelezettségeinek. A Bizottság ezért javasolja a saját forrásokra vonatkozó kifizetési, illetve kötelezettségvállalási előirányzatok felső határának az EU-27 bruttó nemzeti jövedelmének 1,29 %-ára, illetve 1,35 %-ára történő megemelését.

Az Egyesült Királyság által EU-tagállamként vállalt, 2020 után fizetendő kötelezettségek teljesítéséhez kapcsolódó esetleges további hozzájárulások csökkenthetik a saját források által fedezendő forrásokat, különösen a következő többéves pénzügyi keret elején.

7. A SAJÁT FORRÁSOKRA VONATKOZÓ JOGALKOTÁSI CSOMAG

7.1. A jogi keret

Az Európai Unió működéséről szóló szerződés fontos újdonságokat vezetett be, amelyek jelentős változtatásokat tesznek lehetővé nemcsak az uniós költségvetési eljárás, hanem az uniós költségvetés finanszírozása terén is. A Szerződés két rendelkezése különösen fontos a Bizottság javaslatai szempontjából:

Az Európai Unió működéséről szóló szerződés 311. cikkének (3) bekezdése előírja, hogy a Tanács „a saját források újabb típusait teremtheti meg, illetve meglévő típusokat szüntethet meg” a saját forrásokról szóló határozat összefüggésében. Ez a rendelkezés kifejezetten lehetővé teszi új saját források létrehozását.

Az Európai Unió működéséről szóló szerződés 311. cikkének negyedik bekezdése újonnan előírja, hogy „[a]z Unió saját forrásainak rendszerére vonatkozó végrehajtási intézkedéseket különleges jogalkotási eljárás keretében elfogadott rendeletekben a Tanács állapítja meg annyiban, amennyiben [a saját forrásokról szóló] határozat így rendelkezik”. Ez a rendelkezés bevezeti annak lehetőségét, hogy a sajátforrás-határozatban meghatározott korlátokon belül az Unió a saját forrásokkal kapcsolatos rendszerhez kapcsolódó egyedi végrehajtási intézkedéseket határozzon meg.

A jelenlegi bizottsági javaslatok teljes mértékben kihasználják ezeket a lehetőségeket azáltal, hogy több új saját forrás létrehozására és több rendelkezésnek a 311. cikk negyedik bekezdése szerinti végrehajtási rendeletben történő megállapítására tesznek javaslatot.

E megközelítés célja, hogy a sajátforrás-határozatban meghatározott keretek között és korlátokon belül megfelelően rugalmassá tegye a rendszert azáltal, hogy az uniós forrásokra vonatkozó valamennyi, egyszerűbb eljárással kezelendő gyakorlati intézkedést a végrehajtási rendeletbe, nem pedig magába a határozatba építi be. Ezek a javaslatok a jogalkotónak az

Európa jövőjével foglalkozó konvent által kifejezett és a későbbi kormányközi konferencia által megerősített szándékait tükrözik¹⁷.

Ahol erre szükség van, a szükséges alap-jogiaktusok és adatok az adóalapú vagy „hozzájárulás-alapú” saját források és azok kiszámítása tekintetében már léteznek, vagy javaslat formájában benyújtásra kerültek. Ezek mindegyike szorosan kapcsolódik olyan területekhez – például az egységes piachoz vagy a környezetvédelemhez –, amelyek egyértelmű uniós szakpolitikai dimenzióval rendelkeznek.

7.2. A sajátforrás-határozat legfontosabb elemei

Maga a sajátforrás-határozat a következőket határozza meg: i. az Unió költségvetésében szereplő saját források kategóriái; ii. az alkalmazandó maximális lehívási mértékek; iii. a saját források felső határai; iv. korrekciós mechanizmusok (szükség esetén) és finanszírozásuk módja; valamint v. bizonyos költségvetési elvek. A határozatban fel kell sorolni azokat a rendelkezéseket is, amelyekre a végrehajtási intézkedések kiterjedhetnek. Végezetül a határozat átmeneti intézkedéseket ír elő.

7.3. A végrehajtási rendelet

Az Európai Unió működéséről szóló szerződés 311. cikkének (4) bekezdése értelmében javasolt végrehajtási rendelet tartalmazza az Unió forrásaival kapcsolatos mindazon gyakorlati intézkedéseket és technikai részleteket, amelyeket a rendszer a sajátforrás-határozatban meghatározott kereteken és korlátokon belüli megfelelő rugalmasságának biztosítása érdekében egyszerűbb eljárás keretében kell kezelni. Nem tartalmazza a saját források rendszerének azon aspektusait, amelyek a saját források rendelkezésre bocsátására és a készpénzigények teljesítésére vonatkoznak (lásd az alábbi 6.4. szakaszt).

A végrehajtási rendeletnek olyan általános jellegű rendelkezéseket is tartalmaznia kell, amelyek a saját források valamennyi típusára vonatkoznak, és amelyek esetében különösen fontos a megfelelő parlamenti felügyelet. Ezek elsősorban a bevételek ellenőrzésére és felügyeletére, valamint a Bizottság ellenőreinek kapcsolódó hatásköreire vonatkoznak.

Ennek megfelelően – a sajátforrás-határozatban szereplő jegyzékkel összhangban – az alábbi rendelkezések a végrehajtási rendeletben találhatók:

- (1) a határozatban megállapított saját forrásokra alkalmazandó lehívási mértékek. Ez a sajátforrás-határozatban meghatározott korlátok között némi rugalmasságot tesz lehetővé. E rugalmasság nélkül a saját források szükséges és időben történő kiigazításának lehetőségét a sajátforrás-határozatok elfogadására megállapított nehézkes és hosszadalmas eljárás megnehezítené;
- (2) a nemzeti és regionális számlák európai rendszere (ESA) szerinti, referenciaként használt bruttó nemzeti jövedelem, valamint annak jelentős módosításai esetén alkalmazandó rendelkezések (a nemzeti és regionális számlák európai rendszerének felülvizsgálata keretében a bruttó nemzeti jövedelem mért értékeinek pontosítása hatással lehet a saját források felső határaitra);
- (3) az éves költségvetési egyenleg kiigazítása. Míg a többlet átvitelének általános elvét a határozat állapítja meg, ennek végrehajtási intézkedéseit a rendelet tartalmazza;

¹⁷ Lásd különösen a saját forrásokról szóló vitakör Európai konventnek címzett zárójelentését, CONV 730/03, 08/05/2003.

- (4) az ellenőrzésre és a felügyeletre vonatkozó rendelkezések és a kiegészítő jelentéstételi követelmények.

A sajátforrás-határozattal együtt a végrehajtási rendelet biztosítja, hogy a rendszer bármilyen technikai kiigazításához ne csak a tagállamok jóváhagyására, hanem az Európai Parlament egyetértésére is szükség legyen.

7.4. A rendelkezésre bocsátásról szóló rendelet

A fent említett végrehajtási intézkedéseken túlmenően az Európai Unió működéséről szóló szerződés 322. cikkének (2) bekezdése szerinti tanácsi rendelet határozza meg a saját források uniós költségvetésbe és a Bizottság számláira történő rendelkezésre bocsátására vonatkozó működési követelményeket. A jogalkotási javaslatcsomag ezért tartalmaz egy további, a közös összevont társaságiadó-alapon, az EU kibocsátáskereskedelmi rendszerén és az újrafeldolgozatlan műanyag csomagolási hulladékon alapuló saját források kiszámítására és rendelkezésre bocsátására vonatkozó módszerekről szóló, új rendelkezéseket tartalmazó, „rendelkezésre bocsátási” rendeletet is.

Javaslat

A TANÁCS HATÁROZATA

az Európai Unió saját forrásainak rendszeréről

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 311. cikke harmadik bekezdésére,

tekintettel az Európai Atomenergia-közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 106a. cikkére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Parlament véleményére,

különleges jogalkotási eljárás keretében,

mivel:

- (1) Az Unió saját forrásainak rendszere megfelelő forrásokat kell, hogy biztosítson az uniós politikák szabályos fejlesztéséhez, figyelemmel a szigorú költségvetési fegyelem szükségességére is. A saját források rendszerének fejlesztése hozzájárulhat, és indokolt is, hogy a lehető legnagyobb mértékben hozzájáruljon az uniós szakpolitikák fejlesztéséhez.
- (2) Az Európai Tanács a 2013. február 7–8-i ülésén felszólította a Tanácsot, hogy folytassa a munkát az új héaalapú saját forrás kialakításáról szóló bizottsági javaslat ügyében úgy, hogy az a lehető legegyszerűbb és legátláthatóbb legyen, szorosabban kapcsolódjon az uniós héapolitikához és a tényleges héabevételekhez, valamint hogy minden tagállam adófizetői tekintetében biztosítsa az egyenlő bánásmódot.
- (3) A Bizottság 2017. júniusban vitaanyagot fogadott el az EU pénzügyeinek jövőjéről¹⁸. A Bizottság számos lehetőséget javasol arra, hogyan rendelkeznek hozzá a saját források láthatóbban az uniós szakpolitikákhoz, különösen az egységes piachoz és a fenntartható növekedéshez. A dokumentum szerint az új saját források bevezetése során figyelmet kell fordítani átláthatóságukra, egyszerűségükre és stabilitásukra, az uniós szakpolitikai célokkal való összhangjukra, a versenyképességre és a fenntartható növekedésre gyakorolt hatásaikra, valamint a tagállamok közötti méltányos eloszlására.
- (4) A Lisszaboni Szerződés változásokat vezetett be a saját forrásokkal kapcsolatos rendszerre vonatkozó rendelkezések tekintetében, lehetővé téve a meglévő források számának csökkentését és új saját források létrehozását.

¹⁸

COM(2017) 358 final, 2017. június 28.

- (5) A Számvevőszék, az Európai Parlament és a tagállamok többször kritizálták a hozzáadottértékadó-alapú saját forrást annak túlzott bonyolultsága miatt. Helyénvaló ezért egyszerűsíteni e saját forrás kiszámítását.
- (6) Annak érdekében, hogy az Unió finanszírozási eszközeit jobban összhangba lehessen hozni szakpolitikai prioritásaival, hogy jobban tükröződjék az uniós költségvetésnek az egységes piac működésében játszott szerepe, továbbá az uniós szakpolitikai célkitűzések erőteljesebb támogatása és az Unió éves költségvetéséhez való bruttó nemzeti jövedelmen alapuló tagállami hozzájárulások csökkentése érdekében a közös összevont társaságiadó-alapon, az Európai Unió kibocsátáskereskedelmi rendszeréből származó tagállami bevételeken és az újrafeldolgozatlan műanyag csomagolási hulladékon alapuló új saját forrásokat kell bevezetni.
- (7) Az európai egységes piac jelentős mértékben kedvez a több tagállamban működő vállalatoknak. Ugyanakkor az adórendszerek sokfélesége az Unióban tisztességtelen előnyhöz juttatja azokat a vállalatokat, amelyek el tudják kerülni, hogy ott fizessenek társasági adót, ahol értéket teremtenek. A közös társaságiadó-alapra és a közös összevont társaságiadó-alapra vonatkozó 2016. évi bizottsági javaslatok¹⁹ e méltánytalanságot igyekeznek orvosolni az egyenlő versenyfeltételek visszaállításával. Ezt a saját forrást a közös összevont társaságiadó-alapra vonatkozó uniós szabályok alapján az egyes tagállamokhoz rendelt adóköteles nyereségre vonatkozó egységes lehívási mértéknek kell képeznie. E saját forrás csak azokra a szervezetekre alkalmazandó, amelyekre kötelezőek a közös összevont társaságiadó-alapra vonatkozó uniós szabályok.
- (8)** Az Unió prioritásnak tekinti, hogy teljesítse a Párizsi Megállapodás keretében vállalt kötelezettségeit, azaz 1990 és 2030 között legalább 40 %-kal csökkentse kibocsátását. Az Európai Unió kibocsátáskereskedelmi rendszere az e célkitűzés megvalósítását szolgáló egyik fő eszköz, amely a kibocsátási egységek árverés útján történő értékesítéséből nyomán bevételeket is hoz. Figyelembe véve az Európai Unió kibocsátáskereskedelmi rendszerének harmonizált jellegét, valamint az éghajlatváltozás mérséklését és az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodást célzó tagállami erőfeszítések előmozdítása érdekében nyújtott uniós finanszírozást, helyénvaló az uniós költségvetést finanszírozó új saját forrást bevezetni ebben az összefüggésben. E saját forrásnak a tagállamok által árverésre bocsátandó kibocsátási egységeken kell alapulnia, beleértve az energiaszektor számára átmenetileg ingyenesen kiosztható kibocsátási egységeket is. A 2003/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv²⁰ egyes tagállamokra vonatkozó egyedi rendelkezéseinek figyelembe vétele érdekében a sajátforrás-hozzájárulás meghatározásakor nem kell figyelembe venni a szolidaritás, a növekedés és az energiahálózatok összekapcsolása céljából újraelosztott kibocsátási egységeket, valamint az innovációs alap és a modernizációs alap számára elkülönített juttatásokat.
- (9)** A műanyagokra vonatkozó uniós stratégiával összhangban az uniós költségvetés hozzájárulhat a műanyag csomagolási hulladék okozta szennyezés csökkentéséhez. Egy olyan saját forrás, amely az egyes tagállamokban újrafeldolgozatlan műanyag csomagolási hulladék mennyiségével arányos nemzeti hozzájáruláson alapul, ösztönzi

¹⁹ COM(2016) 683, 2016.10.25.

²⁰ Az Európai Parlament és a Tanács 2003/87/EK irányelve (2003. október 13.) az üvegházhatást okozó gázok kibocsátási egységei Közösségen belüli kereskedelmi rendszerének létrehozásáról és a 96/61/EK tanácsi irányelv módosításáról (HL L 275., 2003.10.25., 32. o.).

az egyszer használatos műanyagok fogyasztásának csökkentését, az újrahasznosítást és a körforgásos gazdaság térnyerését. Ugyanakkor a tagállamok a szubszidiaritás elvével összhangban szabadon választhatják meg a legmegfelelőbb intézkedéseket e célok eléréséhez.

- (10) El kell kerülni, hogy a korrekciókban részesülő tagállamok nemzeti hozzájárulásai jelentősen és hirtelen emelkedjenek. Átmeneti időszakra ideiglenes korrekciókat kell ezért biztosítani Ausztria, Dánia, Németország, Hollandia és Svédország számára, bruttó nemzeti jövedelmen alapuló hozzájárulásaik egyösszegű csökkentései révén. E korrekciókat 2025 végéig fokozatosan meg kell szüntetni.
- (11) A tradicionális saját források céljára a tagállamok által beszedett összegek 20 %-ának beszedési költség címén történő visszatartása túlságosan magas arányt jelent. A vámügyi berendezések, személyzeti kiadások és informatikai fejlesztések céljára nyújtott pénzügyi támogatások és a tényleges költségek és igények megfelelőbb összhangját biztosítandó, a tagállamok által a tradicionális saját forrásokból visszatartott beszedési költségek arányát vissza kell állítani 20 %-ról az eredeti 10 %-ra.
- (12) Az Európai Unió működéséről szóló szerződés 311. cikkének negyedik bekezdése értelmében a Tanács megállapítja az Unió saját forrásainak rendszerére vonatkozó végrehajtási intézkedéseket. Ezen intézkedések közé olyan általános és technikai rendelkezéseknek kell tartozniuk, amelyek a saját források összes típusára alkalmazandók, és amelyek tekintetében különösen fontos a megfelelő parlamenti felügyelet. Ezeknek az intézkedéseknek részletes szabályokat kell tartalmazniuk a 2. cikk (1) bekezdésében említett, rendelkezésre bocsátandó saját források összegének megállapítására vonatkozóan, beleértve a 2. cikk (1) bekezdésének b)–e) pontjában említett saját forrásokra alkalmazandó lehívási mértékeket, a bruttó nemzeti jövedelemhez kapcsolódó technikai kérdéseket, a saját források beszedésének ellenőrzéséhez és felügyeletéhez szükséges rendelkezéseket és intézkedéseket, beleértve az ellenőrzésekre vonatkozó szabályokat, valamint a Bizottság által az ellenőrzések elvégzésére felhatalmazott tisztviselők és egyéb alkalmazottak hatáskörét, valamint a vonatkozó jelentéstételi követelményeket.
- (13) Az Európai Fejlesztési Alapnak az uniós költségvetésbe történő integrálását a sajátforrás-határozatban megállapított felső határok emelésének kell kísérnie. A kifizetések és a saját források felső határa között kellő mozgástérre van szükség annak érdekében, hogy az Unió bármilyen körülmények között – még gazdasági visszaesés esetén is – képes legyen eleget tenni pénzügyi kötelezettségeinek. Ezért a saját források felső határát a kifizetési előirányzatok esetében a tagállamok piaci áron számított, összesített bruttó nemzeti jövedelmének 1,29 %-ára, a kötelezettségvállalási előirányzatok esetében pedig 1,35 %-ára kell emelni.
- (14) A koherencia, a folytonosság és a jogbiztonság érdekében rendelkezéseket kell megállapítani a 2014/335/EU, Euratom határozattal bevezetett rendszerről az e határozatban előírt rendszerre való zökkenőmentes átmenet biztosítása érdekében.
- (15) E határozat alkalmazásában minden pénzüsszeget euróban kell kifejezni.
- (16) A saját források új rendszerére való átállás biztosítása és a pénzügyi évhez való igazodás érdekében indokolt, hogy ez a határozat 2021. január 1-jétől legyen alkalmazandó. A közös összevont társaságiadó-alapra épülő hozzájárulásra vonatkozó rendelkezéseket azonban nem kell visszamenőleges hatállyal alkalmazni, és azokat el

kell halasztani, mivel a közös összevont társaságiadó-alapra vonatkozó uniós szabályokat még nem fogadták el,

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

Tárgy

Ez a határozat megállapítja az Unió saját forrásainak allokációjára vonatkozó szabályokat annak érdekében, hogy biztosítható legyen az Unió éves költségvetésének finanszírozása.

2. cikk

A saját források típusai

(1) Az Unió költségvetésében a saját forrásokat a következőkből származó bevételek alkotják:

- a) tradicionális saját források: lefölözések, díjak, kiegészítő vagy kompenzációs összegek, kiegészítő összegek vagy tényezők, a közös vámtarifa szerinti vámok és egyéb olyan vámok, amelyeket a harmadik országokkal folytatott kereskedelem tekintetében az Unió intézményei már megállapítottak vagy meg fognak állapítani, az Európai Szén- és Acélközösséget létrehozó, hatályát veszített szerződés hatálya alá tartozó termékekre kiszabott vámok, valamint a cukorágazat piacának közös szervezése keretein belül megállapított hozzájárulások és egyéb illetékek;
- b) egységes lehívási mérték alkalmazása az általános héamérték alá tartozó adóköteles forgalomból beszedett hozzáadottértékadó-bevételek egy arányának és a nemzeti általános hozzáadottértékadó-mértéknek a hányadosára; a tényleges lehívási mérték nem haladhatja meg a 2 %-ot;
- c) egységes lehívási mérték alkalmazása a közös összevont társaságiadó-alapra vonatkozó uniós szabályok alapján az egyes tagállamokhoz rendelt adóköteles nyereség arányára; a tényleges lehívási mérték nem haladhatja meg a 6 %-ot;
- d) egységes lehívási mérték alkalmazása a 2003/87/EK irányelv 10. cikke (2) bekezdésének a) pontjában említett, árverés útján értékesítendő kibocsátási egységekből származó bevételeknek és az említett irányelv 10c. cikkének (3) bekezdésében meghatározott, az energiaágazat korszerűsítését szolgáló átmenetileg ingyenes kibocsátási egységek piaci értékének megfelelő összegre; a tényleges lehívási mérték nem haladhatja meg a 30 %-ot;
- e) egységes lehívási mérték alkalmazása az újrafeldolgozatlan műanyag csomagolási hulladék tömegére; a tényleges lehívási mérték nem haladhatja meg az 1 EUR/kg-ot;
- f) a költségvetési eljárás alapján, valamennyi egyéb bevétel összegének figyelembevételével meghatározott egységes lehívási mérték alkalmazása a tagállamok összesített bruttó nemzeti jövedelmére.

Az első albekezdés c) pontjának alkalmazásában az egységes lehívási mérték csak azon adóalanyok nyereségére alkalmazandó, amelyekre kötelezőek a közös összevont társaságiadó-alapra vonatkozó uniós szabályok.

Az első albekezdés f) pontjának alkalmazásában az egységes lehívási mérték minden egyes tagállam bruttó nemzeti jövedelmére alkalmazandó.

Ausztria éves bruttó nemzeti jövedelmen alapuló hozzájárulását bruttó módon 2021-ben 110 millió EUR-val, 2022-ben 88 millió EUR-val, 2023-ban 66 millió EUR-val, 2024-ben 44 millió EUR-val, 2025-ben pedig 22 millió EUR-val kell csökkenteni. Dánia éves bruttó nemzeti jövedelmen alapuló hozzájárulását bruttó módon 2021-ben 118 millió EUR-val, 2022-ben 94 millió EUR-val, 2023-ban 71 millió EUR-val, 2024-ben 47 millió EUR-val, 2025-ben pedig 24 millió EUR-val kell csökkenteni. Németország éves bruttó nemzeti jövedelmen alapuló hozzájárulását bruttó módon 2021-ben 2799 millió EUR-val, 2022-ben 2239 millió EUR-val, 2023-ban 1679 millió EUR-val, 2024-ben 1119 millió EUR-val, 2025-ben pedig 560 millió EUR-val kell csökkenteni. Hollandia éves bruttó nemzeti jövedelmen alapuló hozzájárulását bruttó módon 2021-ben 1259 millió EUR-val, 2022-ben 1007 millió EUR-val, 2023-ban 755 millió EUR-val, 2024-ben 503 millió EUR-val, 2025-ben pedig 252 millió EUR-val kell csökkenteni. Svédország éves bruttó nemzeti jövedelmen alapuló hozzájárulását bruttó módon 2021-ben 578 millió EUR-val, 2022-ben 462 millió EUR-val, 2023-ban 347 millió EUR-val, 2024-ben 231 millió EUR-val, 2025-ben pedig 116 millió EUR-val kell csökkenteni. Ezeket az összegeket 2018-as árakon kell számolni, és a folyó árakhoz kell igazítani az Unióra vonatkozó legfrissebb, euróban kifejezett és a költségvetési tervezet kidolgozásakor rendelkezésre álló GDP-deflátornak az alkalmazásával, amelyet a Bizottság ad meg. A bruttó csökkentések finanszírozásában valamennyi tagállam részt vesz.

- (2) Az Unió költségvetésében szereplő saját forrásnak minősül továbbá minden olyan új teherből származó bevétel, amelyet valamely közös politika keretében az Európai Unió működéséről szóló szerződésnek megfelelően vezettek be, feltéve, hogy betartották az említett Szerződés 311. cikke szerinti eljárást.
- (3) Amennyiben a pénzügyi év elején a költségvetést még nem fogadták el, az új lehívási mérték hatálybalépéséig a bruttó nemzeti jövedelemre vonatkozó előző lehívási mértéket kell alkalmazni.

3. cikk

A saját források felső határa

- (1) Az éves kifizetési előirányzatok fedezetéül az Unió számára allokált saját források teljes összege nem haladhatja meg a tagállamok összesített bruttó nemzeti jövedelmének 1,29 %-át.
- (2) Az Unió költségvetésében szereplő kötelezettségvállalási előirányzatok teljes éves összege nem haladhatja meg a tagállamok összesített bruttó nemzeti jövedelmének 1,35 %-át.
- (3) Megfelelő arányt kell fenntartani a kötelezettségvállalási és a kifizetési előirányzatok között annak érdekében, hogy azok összeegyeztethetőek legyenek, valamint hogy lehetővé váljon az (1) bekezdés szerinti felső határ betartása a következő években.

4. cikk

A globális fedezet elve

A 2. cikkben említett bevételeket megkülönböztetés nélkül, az Unió éves költségvetésében szereplő kiadások finanszírozására kell felhasználni.

5. cikk
A többletek átvitele

Az Unió költségvetésében egy adott pénzügyi év folyamán a tényleges kiadások összességét meghaladó bevételi többletet át kell vinni a következő pénzügyi évre.

6. cikk
A saját források beszédése és a Bizottság rendelkezésére bocsátása

- (1) A 2. cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett uniós saját forrásokat a tagállamok a nemzeti törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezések alapján szedik be. A tagállamok ezeket a rendelkezéseket adott esetben az uniós szabályok követelményeihez igazítják.

A Bizottság megvizsgálja a tagállamok által bejelentett nemzeti rendelkezéseket, eljuttatja a tagállamokhoz azokat a módosításokat, amelyeket az uniós szabályoknak való megfelelésükhöz szükségesnek ítél, és szükség esetén jelentést nyújt be a költségvetési hatóságnak.
- (2) A tagállamok beszédési költség címén megtartják a 2. cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett összegek 10 %-át.
- (3) A tagállamok az e határozat 2. cikkének (1) bekezdése szerinti forrásokat az Európai Unió működéséről szóló szerződés 322. cikkének (2) bekezdése szerinti eljárásnak megfelelően elfogadott rendeletekkel összhangban bocsátják a Bizottság rendelkezésére.

7. cikk
Végrehajtási intézkedések

A Tanács az Európai Unió működéséről szóló szerződés 311. cikkének negyedik bekezdésében meghatározott eljárásnak megfelelően végrehajtási intézkedéseket állapít meg a saját források rendszerének alábbi elemei tekintetében:

- a) a 2. cikk (1) bekezdésében említett, rendelkezésre bocsátandó saját források összegének megállapítására vonatkozó szabályok, beleértve a 2. cikk (1) bekezdésének b)–e) pontjában említett saját forrásokra vonatkozó, az említett pontokban meghatározott határokon belüli, alkalmazandó lehívási mértékeket, valamint a 2. cikk (1) bekezdésének f) pontjában említett, a bruttó nemzeti jövedelmen alapuló saját forrásra alkalmazandó mérték kiszámítását;
- b) a 2. cikk (1) bekezdésében említett bevételek beszédésének ellenőrzéséhez és felügyeletéhez szükséges rendelkezések és intézkedések, beleértve az ellenőrzésekre vonatkozó szabályokat, a Bizottság által az ellenőrzések elvégzésére felhatalmazott tisztviselők és egyéb alkalmazottak hatáskörére vonatkozó szabályokat, valamint a vonatkozó jelentéstételi követelményeket;
- c) a referenciaként használt bruttó nemzeti jövedelem, a bruttó nemzeti jövedelem kiigazítására vonatkozó rendelkezések, és a bruttó nemzeti jövedelem jelentős változásai esetén a 2. cikk (1) bekezdésének f) pontja és a 3. cikk alkalmazásában a kifizetésekre és kötelezettségvállalásokra vonatkozó felső határok újraszámítására vonatkozó rendelkezések;
- d) az 5. cikkben meghatározott éves költségvetési egyenleg kiszámítására és elszámolására vonatkozó eljárás.

8. cikk
Záró és átmeneti rendelkezések

- (1) A (2) bekezdésre is figyelemmel a 2014/335/EU, Euratom határozat hatályát veszti. A 70/243/ESZAK, EGK, Euratom tanácsi határozatra²¹, a 85/257/EGK, Euratom tanácsi határozatra²², a 88/376/EGK, Euratom tanácsi határozatra²³, a 94/728/EK, Euratom tanácsi határozatra²⁴, a 2000/597/EK, Euratom tanácsi határozatra²⁵, a 2007/436/EK, Euratom tanácsi határozatra²⁶ vagy a 2014/335/EU, Euratom határozatra²⁷ történő bármilyen hivatkozást az e határozatra történő hivatkozásként, az e határozat mellékletében foglalt megfelelési táblázat szerint kell értelmezni.
- (2) A 94/728/EK, Euratom határozat, a 2000/597/EK, Euratom határozat, a 2007/436/EK, Euratom határozat és a 2014/335/EU, Euratom határozat 2., 4. és 5. cikkét továbbra is alkalmazni kell a következőkre: azoknak a bevételeknek a kiszámítása és kiigazítása, amelyek a lehívási mértéknek az egységesen meghatározott és az adott évtől függően az egyes tagállamok GNP-jének vagy GNI-jének 50, illetve 55 %-ára korlátozott hozzáadottértékadó-alapra történő alkalmazásából erednek; az Egyesült Királyság számára a költségvetési egyensúlyhiány miatt engedélyezett éves korrekciók 1995-től 2020-ig tartó időszakra történő kiszámítása; az Egyesült Királyság számára biztosított korrekciók más tagállamok általi finanszírozása.
- (3) A tagállamok beszédési költség címén továbbra is megtartják a 2. cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett azon összegek 10 %-át, amelyeket az alkalmazandó uniós szabályokkal összhangban 2001. február 28. előtt kellett volna rendelkezésre bocsátaniuk.
- (4) A tagállamok beszédési költség címén továbbra is megtartják a 2. cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett azon összegek 25 %-át, amelyeket az alkalmazandó uniós szabályokkal összhangban 2001. március 1. és 2014. február 28. között kellett volna rendelkezésre bocsátaniuk.
- (5) A tagállamok beszédési költség címén továbbra is megtartják a 2. cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett azon összegek 20 %-át, amelyeket az alkalmazandó uniós szabályokkal összhangban 2014. március 1. és 2021. február 28. között kellett volna rendelkezésre bocsátaniuk.
- (6) Ezen határozat alkalmazásában minden pénzüsszeget euróban kell kifejezni.

²¹ A Tanács 70/243/ESZAK, EGK, Euratom határozata (1970. április 21.) a tagállamok pénzügyi hozzájárulásainak a Közösségek saját forrásai által történő pótlásáról (HL L 94., 1970.4.28., 19. o.).

²² A Tanács 85/257/EGK, Euratom határozata (1985. május 7.) a Közösségek saját forrásainak rendszeréről (HL L 128., 1985.5.14., 15. o.).

²³ A Tanács 1552/89/EGK, Euratom rendelete (1989. május 29.) a Közösségek saját forrásainak rendszeréről szóló 88/376/EGK, Euratom határozat végrehajtásáról (HL L 155., 1989.6.7., 1. o.).

²⁴ A Tanács 94/728/EK, Euratom határozata (1994. október 31.) az Európai Közösségek saját forrásainak rendszeréről (HL L 293., 1994.11.12., 9. o.).

²⁵ A Tanács 2000/597/EK, Euratom határozata (2000. szeptember 29.) az Európai Közösségek saját forrásainak rendszeréről (HL L 253., 2000.10.7., 42. o.).

²⁶ A Tanács 2007/436/EK, Euratom határozata (2007. június 7.) az Európai Közösségek saját forrásainak rendszeréről (HL L 163., 2007.6.23., 17. o.).

²⁷ A Tanács 2014/335/EU, Euratom határozata (2014. május 26.) az Európai Unió saját forrásainak rendszeréről (HL L 168., 2014.6.7., 105. o.).

9. cikk
Hatálybalépés

A tagállamokat a Tanács főtitkára értesíti e határozatról.

A tagállamok haladéktalanul értesítik a Tanács főtitkárát az e határozat alkotmányos követelményeiknek megfelelő elfogadására vonatkozó eljárások lezárásáról.

Ez a határozat a második bekezdésben említett utolsó értesítés beérkezését követő második hónap első napján lép hatályba.

Ezt a határozatot 2021. január 1-jétől kell alkalmazni.

E határozat 2. cikke (1) bekezdésének c) pontja és 2. cikke (1) bekezdésének második albekezdése azonban a közös összevont társaságiadó-alapról szóló tanácsi irányelvet átültető nemzeti rendelkezések alkalmazásának kezdőnapját követő második év január 1-jétől alkalmazandó.

10. cikk
Kihirdetés

Ezt a határozatot az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* ki kell hirdetni.

Kelt Brüsszelben, -án/-én.

a Tanács részéről
az elnök